

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU A REDACTIE:
DRUKKERIJ GOLLÉ
ROZELLEWAL (Stadsdorp)
— TONGEREN —
Postk. N° 8655. — Telefoon 23.

AANKONDIGINGEN.
Per regel fr. 1,00
Lokaal en Provinciaal
volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Per 1 tot 4 regels fr. 2,00
Per regel meer fr. 0,75

Concentratie rond het Vorstenhuis

Nationale Feestdag.

Donderdag was het honderd en zeven jaar geleden, dat onze eerste koning, die stichter van ons vorstelijk stamhuis, Leopold I, te Brussel ingekroond werd. Hij had trouw gezwoeren aan de grondwet, die door het Nationaal Congres was opgemaakt geweest, en meteen had hij plechtig beloofd voor niets anders meer te leven dan voor het nieuw vaderland dat hij als het zijne verkoren had.

Deze Nationale Feestdag is de dag der concentratie rond den Troon en rond het Vorstenhuis.

Deze concentratie van alle Belgen is de eenige die ons land behoeden kan voor ondergang en verval.

Zij is ons opgelegd door 't besef dat wij moeten hebben van de ware belangen der beide taalgemeenschappen die ons land uitmaken.

Het vorstenhuis is zoodanig met onze nationale instellingen verweerd dat beide onafscheidelijk zijn geworden en dat de hechtheid dezer instellingen geworden is.

Wij Belgen, zijn geen monarchisten uit vereering voor het Koninkdom als dusdanig; wij zijn monarchisten uit erkenning voor de we-daden die het vorstenhuis aan het land behoeven heeft.

Onze Vorsten.

Al onze vorsten hebben recht op de erkentelijkheid van ons volk; Leopold I omdat hij de jonke plant tot volen wasdom wist op te voeren; Leopold II, omdat hij zijn volk weder wist te leiden dan binnen zijn engs grenzen; Albert, de Koning-Ridder-Soedat, omdat hij door zijn heldaardmoed 's lands voortbestaan wist te verzekeren; Leopold III, omdat hij in zijn persoon de deugden zijner voorgangers wist te vereenigen.

Geen verdeling van het land.

Onze vorsten hebben zich aldus de va te borstvering onzer onafhankelijkheid betoond, en de ware erkentelijkheid die wij hen kunnen betuigen ligt in de trouw die wij aan de dynastie kunnen betuigen — en aan het vaste voornemen, uit al onze krachten de voornemens te bekampen van hen die het land willen verdeelen en verheeren.

Vlaamingen en Walen.

Onze onafhankelijkheid en onze onschendbaarheid rusten op twee zuilen: een Vlaamsche zuil en een Waalsche zuil; wordt een van die zuilen ondermijnd of breekt er een door, dan stort het heele gebouw in en ontstaat een toestand, die niet al een rampvol zou wezen, doch ook in zijn internationale gevolgen een gevaar voor Europa zou wezen.

En aan de Walen die dromen van aansluiting bij Frankrijk en die in de leerslag van Napoleon te Waterloo een ongelukkig gewesten onder Fransche heerschappij hadden zien bijvallen:

Aan de Vlaamingen die dromen van een Nieuw-Schland, waarvan op 100 Nederlanders er minstens 99 niet willen hooren; — Aan al diegenen die met wrok in 't hart en nijd in het gemoed, rond loopen, zegenen wij op desan 21 Juli, Nationale Feestdag:

LEVE BELGIE!
Als verzet tegen alle reheringsgedachten, trekken op dien dag al de weldenkende burgers de nationale kleuren hoeg, als een teeken van getrouwheid aan Vorst en Vaderland.

Trouw aan het Vaderland.
En met de woorden van « Omroep » bevelen wij deze beschouwingen: over den Nationaal Feestdag:

« Duidlijk iedereen dag troedt de Koninklijke Weldaad naar voren, met de eerbied van België's streng omschreven onafhankelijkheid. Omdat België op zich zelf is aangewezen en wij allen met het Vaderland ons heil vinden in de strenge vervulling van onzen plicht tegenover de grote buurlanden; in de zorg, dat plek hier eenig privilege geniet, dat voor een andere buur een steen des aanstoots zou kunnen zijn — moeten wij, Nany en

Zuid-Belgen, Vlaamingen en Walen, dichterdan oot te voren, het bij en met elkan-der vinuen, en zoeken wat ons te doen staat; op grond van een eerige onontbeerlijke waarde ring, van een reddend begrip, van een wize en begripvolle heile om elkan's welzijn, om het Gemeenschappelijk goed, dat niet alleen Vlaamsch, niet Waalch, maar aan de twee behoort, en heilich is, en dat België alleen voor ons bewaren en behouden kan ».

ROE ONZE OUDE VADER ZIJN VACANTIE DOORBRENGT

DE PAUS IN CASTEL GANDOLFO.

Merkwaardige bijzonderheden uit 's Pausen leven.
Ondanks de zmerche hitte die over Italië hangt, is het heerlijk koel in de Albaansche bergen, waar het buitenverblijf van den H. Vader in Castel Gandolfo gelegen is. De temperatuur die hier heerscht is niet drukkend heit, maar behaaglijk. Vanuit die bergen komt een frische wind gewaaid, die zachtjes het water rimpelt in het meer, waarop de Paus uit zijn vertrekken een heerlijk uitzicht heeft.

's Pausen redacteur vertelt.

Het zou absoluut onjuist zijn te meenen dat de Heilige Vader naar zijn vacatie-verblijf vertrokken is om een overigen welverdenende rust te nemen, en de dagen, weken en maanden van ingespannen arbeid in het Vatcaansche paleis. Ook in Castel Gandolfo heeft de Heilige Vader, die zijn 82 te jaar is ingegaan, zijn drukke arbeid niet onderbroken. Castel Gandolfo is tenslotte in het leven van den Paus niets meer dan een betere plaats om geschikt te werken, waar het hem mogelijk is op dit tijdstip van het jaar beter over de belangen van de Kerk te werken dan in het benauwde en brandend heete Rome. De eenige ontspanning die de H. Vader neemt is het klerre autotochtje dat hij iederen dag gaat maken om een van de heerlijke buitenlucht te kunnen genieten. Op zijn auto staat de plaat S. C. V. (stad van het Vaticaan). Er zijn maar 250 auto's die deze merkwaardige plaat dragen, namelijk die van de inwoners van Vaticaanstad. De Heilige Vader, zoo vertelde de chauffeur van Z. H. Signor Angelo Stoppa genaamd, kan kiezen uit een vijftal wagens, een Dodge, een Citroen, een Fiat, 'n Mercedes of een Isotta Fraschini. Al deze auto's heeft de Paus van de geboeven uit de verschillerde landen te gebruiken gekregen. Een auto is bijvoorbeeld geschonken door de arbeiders van een groot autobedrijf. De arbeiders hadden alles zelf bekostigd en in vrije werkuren de wagen gebouwd zoodat het een waardig geschenk van de arbeiders aan de groote Vader der arbeiders mag heeten. Om het buitenverblijf maakt de H. Vader mee tal gebruik van de Dodge. In plaats van de achterbank is een soort tronzetel aangebracht die met roode damast is overtrokken. Hier rechttegenover is een fauteuil, waar de dienstdoende ceremonieer gewoontlijk plaats neemt. De Paus zegt slechts zelden iets gedurende deze autotochten, die stille wenken worden gegeven door optische signalen op het dashboard, en beteekenen: « stop », « naar rechts », « naar links », « naar huis ».

Grooter dan de stad.

Het is wel heel merkwaardig dat het buitenverblijf van den H. Vader feitelijk grooter is dan de heele stad van het Vaticaan. Het buitenverblijf heeft een oppervlakte van 100 Hectaren, terwijl heele de Vaticaanse Stad slechts 44 H.A. beslaat. Doch slechts een klein gedeelte wordt in genomen door de Pauselijke appartemenen. Er is een groote modelboerderij, waar 27 stuks rood-bont zwaterschape staat, in de stal zijn ecobische ventilatoren aangebracht en de koeien worden genoten met de nieuwe Amerikaanse melkmachines. Geheel de hofhouding van den Paus bestaat uit 4 leden der Edelgarden, een piket Zwitsers en een twintigtal Pauselijke gendarmen.

Reeds vroeg dag.

Jederen morgen om half zeven is de H. Vader reeds opgestaan om in zijn particuliere kapel, waarvan de muren bechilderd zijn door den Poolsschen kunstenaar Jan Ruen, de H. Mis op te dragen. De zeer moderne fresco's brengen een stuk geschiedenis van Polen in beeld (waar de H. Vader geruimen tijd nuntius was) en doen speciaal uitkomen dat het land door de « Maagd van Chastochowa » van de bolsjewistische troepen werd gered. Na de H. Mis volgt een eenvoudig ont-

bijt, dat staat gedekt op het terras van waaruit de H. Vader een prachtig uitzicht heeft over de Romeinsche Campagna aan de ene kant en op het Albanesche meer aan de andere zijde.

De Paus moet streng diest houden en de lijfarts van den H. Vader vindt zijne Heiligheid een « moeilijke » patient. Gewoontlijk te-taat het ontbijt uit een tas melk met een scheut koffie en een stuk bruin brood met loof.

Na het ontbijt beginnen de audienties. Gewoontlijk is de eerste tijd gereserveerd voor Kardinaal Pacelli of andere ambtenaren. De eenige rustdag in de week, waarop geen audienties worden gegeven, is de Maandag.

Wanneer de H. Vader geen audienties verleent, zit hij rustig te werken aan het bureau dat ook reeds door Pius XI gebruikt werd. Hij zit ook in de lezele stoel waar in de oude Paus had plaats genomen, toen hij in 1874 het diploma van konink van de Onbevoorrechte Nederlanden kende.

De audienties.

De audienties nemen den H. Vader bijna geheel den voormiddag in beslag, zoodat het gewoontlijk reeds half drie uur is, voor de lunch kan worden opgedend. Ook de lunch is buitengewoon eenvoudig, gewoontlijk rijst of groentesoep, verder eenige croutons met wat kaas en fruit. Sichts heel zelden drinkt de H. Vader een glas wijn en dan slechts nog om de reden door St. Pausus aangesteven: « Proster stomachum » vanwege de maag.

Na het eten zit de H. Vader in een groote armstoel en staart in de verte over het groote meer naar de Albaansche bergen. Een half uur ontbreeft hij zijn chauffeur Angelo Stoppa om een autotocht te gaan maken door de Vaticaanse tuinen, waar sraasappelen en citroenen groeien.

Na de autorit begeeft de H. Vader zich weer naar zijn werkruimte op zijn particuliere correspondentie al te doen. Daarbij bijge-tan door zijn geheimzinnig secretaris die door hun jarenlange ervaring over de noodige tact en routine beschikken.

Een laat avondmaal.

Van half negen tot negen uur trekt de Paus zich terug in zijn particuliere kapel, om al er met de overige leden van de hofhouding het Rozenkruis te bejeden. Eerst om half tien gebruikt de H. Vader zijn avondmaal dat even sober is als het middageten. Meestal zijn het oude, deelde rechten als 'n middags en bovendien nog een tikje vleesch. Onmiddellijk na het avondeten trekt de H. Vader zich met zijn secretarissen en de Maestro di Camera terug in zijn particuliere vertrekken. Geheel overkomen uit het advies van den beherdelenden geneesheer mag de Paus dan geen bezeken meer ontvangen. Omstreeks elf uur gaat de Paus naar zijn slaapkamer, waar Z.H. nog geruimen tijd doorreist met 'en en te bidden.

Zoo ziet men dat ook de vacantie van Z.H. den Paus nog drukke is. Op 81 jarigen ouderdom geeft hij noch het voorbeeld van een onvermoeibare loper om de Kerk te dienen. Zoo zal hij op den dag des oordeels aan zijn Meester kunnen zeggen: « Heer Gij hebt mij vijf talenten gegeven, ik breng ze U terug, na er een veelvuldig gebruik van gemaakt te hebben tot Uw Glorie ».

De Ronde van Frankrijk

Hij is bezig en hij draait. Na het proces Becker is het eens een aangenome afwisseling te lezen over andere zaken die ten minste iets beters pre-treeden dan een lijstje moorden. In de ronde van Frankrijk spreken ze alleen maar van moordende zonen, en moorde de vind van renners die « gekroeveld » zijn en van anderen die plat vallen. Gelukkig blijven al die moordende en die doodende zelf maar bepaald bij een lekke band of bij een afgekeerd plaatsje in de algemeene klassering. En elke avond zitten we bij de radio om te hooren hoe een favoriet « gekroeveld » is of het endsprinkje won, en elken morgen hopen we met onzen neus in de gazet op gevaar af zelf het onderste boven gereden te worden lijk de coureurs van den rode.

Die volganie in de ronde wordt hoe langer hoe groter. Lazen we niet enige dagen geleden hoe een Parijsch dagblad veertig mannetjes meegestuurd heeft om de ronde te volgen. De een pakt tot sra-veerten, de andere moet schijven, nog een andere moet telegraferen of de auto besturen en ten slotte zijn er nog die niet een viertuig boven de ronde albert moet hangen om te laten zien hoe heel de aliert knipt en wringt over de Franse kasel-wegen. Veertig man voor een rode, ik lees

gaarne de verslagen in onze Vlaamsche dagbladen en het moet gezegd, die mannen kunnen er weg mee. Ze sturen geen veertig man achter de coureurs aan, maar ze doen het ruim zoo goed. Ze trekken geen foto's van Pierke die even of stapt op tegen een boom te staan, ze vertalen niet dat die of die coureur pater wil worden, enz. Ze geven sport. We zijn fier dat onze katholieke bladen het ruim zoo goed doen als al de anderen te saam.

Veertig man voor een ronde. De sensatie van den dag wordt uitgeput op een gewone sensationele wijze, van de sport wordt een geldsacker gemaakt op de gewone manier. De weduwe Becker wordt gewonnen rap, rap ten paar crimineele redacteurs ter plaats, de ronde van Frankrijk rap rap veertig man mee, sensatie.

Ik heb bij 't lezen van dit veertigman bericht in een groot Parijsch dagblad onwillekeurig gedacht aan een andere ronde die inezet werd en waar geen enkele redacteur van dat blad aanwezig was, waar nu geen vijf rofels van het blad beschikbaar waren. Die ronde begon in de kathedraal van Parijs, daar lagen een zestig rondemannen plat op den grond. Ze smeekten God, zegen af voor ze de groote moeilijke koers legonden, ze baden dat God hun spieren zou sturen en hun geest zou verlichten, want het ging om even en dood. Kardinaal Verdier strekte zijn handen over hen uit en maakte hen tot strijders van God, tot priesters. Zij ook zullen trekken over de moeilijke wegen van Frankrijk. Zij echter zullen geen succes oogten bij de dagbladen, alleen kritiek als de een of ander misloopt of niet mee kan omhat hij teveel mensch bleef. Ze krijgen geen premies als ze de sprat winnen, geen teji chin'en van het volk, hoegstens komt er van hen een klein rijtje in de gazet als ze veertig of vijftig jaar gekoerd hebben. Bij den aanvang van hun koers was geen redacteur van het befaamd (?) dagblad aanwezig. De mannetjes moesten met de ronde mee. Geen tijd en geen sensatie. Daarmee bewijzen ze zelf dat ze maar krabbels zijn, dat ze de wereld maar eenzijdig kunnen bezien, dat ze het nut van de lezers niet op het oog hebben, maar alleen hun beurt. Daarom lezen wij, over de ronde van Frankrijk, doch alleen katholieke Vlaamingsche, wel de verslagen maar in onze katholieke Vlaamsche dagbladen, waar men de ronde van Frankrijk niet oog en o'g volgt, maar ook oog en oor heeft voor andere zaken.

De Kath. Landbouwgroepen van Kamer en Senaat

De Katholieke Landbouwgroepen van Kamer en Senaat vergaderden Woensdag namiddag in den Senaat, onder voorzitterschap van den heer Lintage.

De dagorde droer verandering voorzorg een onderzoek van volgende vraagstukken:

- 1) De valorisatie van de graanwassen.
- 2) De boter en de margarine.
- 3) De markt van runds- en varkensvleesch.
- 4) De toestand van de markt van moestuinproducten.

Ouderdomspensioenen

Veel oude menschen klagen nog altijd over het feit dat men hen weigert hun ouderdomspensioen te geven of terug te geven, na het onderzoek dat levolen werd over drie jaar.

Er zijn vier soorten van pensioenen die als volgt kunnen op te d worden:

1. Ouderdomsrent, of lijfrent, of kortaf: RENT om het pensioen te bedu den dat door de lijfrentkas wordt betaald, volgens het bedrag der storting die gedaan werden. Deze RENT is gevondn voor een deel door de persoonlijke storting, voor een deel door de werkgeversbijdragen en voor een deel door staatsgelden — Rijksbijdrage of Rijkdranie genoemd die aan de rent worden toegevoegd in verhouding van de persoonlijke en van de patroonsbijdrage. De RENT wordt altijd en in alle omstandigheden aan de storters uitbetaald, al waren ze zoo rijk als de zee diep is. Tegenwoordig hebben de renten nog niet veel te bedu den, doch in de toekomst zal de Rent van een normaal werkend loonarbeider ongeveer 3.600 fr. 's jaars bedragen; 't zij 1200 fr. voortkomende van eigen geld, 1200 fr. van de werkgeversbijdragen en 1200 fr. van staatsgelden.
2. De ouderdomsrente-toeslag dien wij kortweg de TOESLAG nemen is het pensioen dat gratis of dan Staat geschonken wordt, aan de reitenders die de opgeleerde storting — elk volgens zijn geboortejaar — regelmatig verrijkt hebben. De TOESLAG, die zuiveruit van het geld der belastingbetalers voortkomt, wordt slechts ver-eerd aan deze die, volgens de wet, als ma-besonderde personen worden aanzien. De TOESLAG zal trapgewijs vernaderen — volgens de geboortejaren — na-a-nate de storters meer gelegenheid zullen gehad hebben om zich eenpe beh orlijke RENT te vormen.
3. De TOESLAG wordt, per Postcheek betaald door den Rijksontvanger, bij wien hij ook moet aangevraagd worden.
4. De WEDUWENTRENT is een pensioen dat door de lijfrentkas wordt betaald aan de overlevende echtgenote van al hare storters, vanaf de maand vagesius op net overlijden des mans en zelfs hun leven lang. De WEDUWENTRENT is gevondn door de persoonlijke storting des mans in de lijfrentkas, met bijvoeging der patroons- en staatsgelden. Al de weduwen wier man reedert het jaar 1926, enige storting in de lijfrentkas deed, hebben dus recht op deze WEDUWENTRENT; zij moeten te aanvragen

bij de lijfrentkas, be-t door tusschenkomst van de Pensioengedie die 's mans storting heeft overgemaakt.

4. De WEDUWENTRENT is een stuk pensioen dat aan de Weduwe wordt toegevoegd, om alzo tot een behoorlijk bedrag te geraken. De weduwentoeslag komt ten laste van het « Fonds voor Weduwen » en naar den staat van welstand gezien, doch de wettelijke storting volgens 's mans geboortejaar bepaald, moeten gedaan geweest zijn. Hij duurt ook levenslang doch in geval van hertrouwing wordt hij niet meer uitbetaald. De weduwentoeslag wordt samen met de Weduwente zelf, door de lijfrentkas uitgekeerd; bij welke instelling zij ook samen moeten aanvraagd worden.

De Kath. Landbouwgroepen van Kamer en Senaat

De Katholieke Landbouwgroepen van Kamer en Senaat vergaderden Woensdag namiddag in den Senaat, onder voorzitterschap van den heer Lintage.

De dagorde droer verandering voorzorg een onderzoek van volgende vraagstukken:

- 1) De valorisatie van de graanwassen.
- 2) De boter en de margarine.
- 3) De markt van runds- en varkensvleesch.
- 4) De toestand van de markt van moestuinproducten.

Sedert weken moeten de kweekers en prooucenten van rundsvleesch met verlies werken. Op de kunnendijk che markt wordt thans de vraag naar rundsvleesch door het aanbod overtroffen.

« Een maatregel dringt zich op: allen in-voer van rundsvleesch bevelen of afschaffen. Elke handelsvereenkomst die deze aanspassing bemoeilijkt of verhindert moet worden opgezegd. De voortbrenging van varkensvleesch is op dit oogenblik eenzijdig renderend, doch op verre na niet in zulke mate om de verliezen te verkoeden die voor enkele maanden werden geleden. Er kan geen sprake van zijn thans de grenzen open te zetten voor den in-voer van varkensvleesch.

Leest en verspreidt DE POSTRIJDER

« Duidlijk iedereen dag troedt de Koninklijke Weldaad naar voren, met de eerbied van België's streng omschreven onafhankelijkheid. Omdat België op zich zelf is aangewezen en wij allen met het Vaderland ons heil vinden in de strenge vervulling van onzen plicht tegenover de grote buurlanden; in de zorg, dat plek hier eenig privilege geniet, dat voor een andere buur een steen des aanstoots zou kunnen zijn — moeten wij, Nany en